KÜLTÜREL BULIMIA

"Bilgileri sadece imajlar ve anlık iletiler olarak hızla tüketip sonra da kusan varlıklara dönüşüyoruz."

Bulimia nervosa, çoğunlukla **'manken hastalığı'** olarak bilinir. Yemek yedikten sonra o yemekleri öğütmeye başlamadan gidip bütün yediklerini kusma hali. Böylelikle kişi, hem yemek yemenin tadına varacak hem de yemeğin muhteva ettiği kilo yapıcı kalorilerden ve selülit yapıcı her ne ise onlardan sakınmış olacaktır.

Bu fizyolojik durumun en yüzeysel açıklaması bu şekilde olabilir. Wikipedia'dan daha detaylı bilgi edinebilirsiniz. Zira, ben bu tanımı burada bırakıp, konuyu bir metafora dönüştürerek bir adım öteye taşımak istiyorum.

Bu bulimik hali şu şekilde tanımlamak isterim; yemeklerin sadece tatlarını almak ve besin değeri barındıran içeriğini almamak hali. Yani, **'yemeğin tadına varayım ama beslenmeyeyim'** durumu.

Bu durumu, yaşadığımız dönemde pek çok çerçeveye uyarlayabiliriz. Bu yüzden, sözünü edeceğim şey: **Kültürel Bulimia.** Bu dönemde pek çok çerçeveye uyarlayabiliriz. Bu yüzden, sözünü edeceğim şey:

Kültürel Bulimia

Bu konuda bir araştırma yaptığımda bu terimin iki kez, gayrı resmi olarak tanımlandığını gördüm. Birincisi, "and now, jose?" isimli blogda 2004 yılında geçiyor ve ünlü Amerikan modernist ressamlardan Vincent Desidero'ya atıfta bulunuyor. Çünkü **Desidero**, bizim sürekli yeni imajlar görme ve onları hızla tüketip yeni imajlar görme açlığı duyma halimizden söz ediyor. Burada Desidero, modern zamanlardaki hızlı tüketim ile geçmiş dönemlerdeki mutlak sanat arasındaki farka vurgu yapıyor olabilir. Ve bence şu andaki Tumblr[1] neslinin günde milyon tane imaja bakıp geçmesi ve hiçbirinin derinine inmemesi –bu arada bunu Tumblr platformunda yazıyor olmam bile yeterince ironik– durumu olarak değerlendirilebilir. Sanata bakayım ama o sanatın içerisindeki anlama, duyguya, düşünceye ulaşmayayım.

İkincisi ise, güzide bir bilgi kaynağımız olan Urban Dictionary'den 2010 yılında gelmiş: İnsanın gün içerisinde obur bir bünye olarak türlü komik videolar izlemesi, meme'ler görmesi ve türlü türlü komik verilere, bilgilere ulaşıp çok ihtiyaçları olacakmışçasına arkadaşları ve dünyanın geri kalanı ile paylaşmaları durumu olarak tanımlanmış. Verilen örnek cümlede de, **"Şu arkadaşımın Facebook sayfasına baksana, paylaştığı komikli resimden ve şakalı videodan ne kadar kültürel bulimik olduğunu anlayabilirsin."**

Kültürel Bulimia:

İçinde bulunduğumuz hiç durmayan ve neredeyse sonsuz iletişim çağında, bütün verileri ve bilgileri sadece imajlar ve anlık iletiler olarak hızla algılayıp, tüketip sonra da kusan varlıklara dönüşüyoruz. Fakat bu süre zarfında bu verilerin sadece estetik ve belki de yüzeysel olarak algılanması ile içinde barındırdığı –ve asıl ulaştırmak istediği– mesaj, anlam, bilgi ve deneyim ıskalanmış oluyor.

İşin bir diğer –ve bir o kadar dikkat çekici– kısmı ise, bu kültürel (veya kültürel olmayan) bulimia hali içinde besinler ve yiyecekler yenilirken o güzel ve leziz tatlarıyla beraber kusmuk tadını da beraberinde getiriyorlar ve bu yüzden insanların haz alma duyguları

---

[1] Tumblr, kullanıcıların metin, resimler, videolar, bağlantılar, tırnak ve onların tumblelog ses, kısa bir form blog yazılan bir blog platformu.

temelinden sarsılıyor. Yani, bulimik bir insan bir şeyi tüketirken biraz sonra o yediği muhteşem lezzeti çıkaracağının bilinciyle yemeğini çiğneyeceği için o aldığı lezzetli tat ile aynı anda onun kusulacağı zaman getireceği tatsızlığı da düşünecektir.

Bu da insanların o mutluluk verici tat alma duygularını zıttını da beraber düşünmek zorunda bırakarak temelinden sarsıyor ve insanların aldıkları hazların değerini kaybetmesine neden oluyor.

Kısaca, ilk önceleri tat ve haz almak için başlayan bir yöneliş, bir süre sonra alınan tat ile beraber onun zıttı olan tatsızlığı da beraber getirmeye başlıyor. Bu tat ve tatsızlık diyalektiği içine girildikten bir süre sonra bu yöneliş, zorunlu bir alışkanlığa dönüşüyor. Ve kişinin zaten tükettiği şeyin içinde bulunan besini almadığı gibi ilk başlarda aldığı tadı da yitiriyor ve bu sonsuza giden tatsız bir sürece dönüşüyor.

Bu süreçten tek memnun olan da bu içeriklerin üreticileri oluyor. Ama bizim kültürel bulimiamız bünyesinde üreten ve tüketen bir bütün olunca, leşinde boğulacak bir neslin mimarı olduğumuzu görüyoruz.

SERDAR PAKTİN

Kaynak:
exdergi sayı II, exdergi iki / haziran-ağustos 2011, in@exdergi.com | exdergi.com

PARAZİT DÜŞÜNCELER- VESVESE

İstilacı düşünceler, kişiyi, seçilen bir konudan uzaklaştıran bir grup benzerliklerden ileri gelir veya bunlar tümüyle kişiye yabancıdırlar. Örneğin, "şahsiyet" üzerine derinlemesine düşünmeyi istiyorsunuz ve düşünceleriniz, alışveriş listenize veya arabanızda yapılması gereken onarımlara doğru kayıyor. Parazit düşünceler, sizin ruhsal halinizi "sabote" etmeye gelirler.

Değer kaybına yol açacak bu istilacı düşüncelere direnin. Onların sadece sakin ve tarafsız bir şekilde, zihinde belirdiği şekilde izleyin. Şeytan-Nefis-Melek tarafından mı geldiğine bakın. Onların, zaman kaybına yol açmadan silindiğini gözleyeceksiniz. Çin atasözü:

"Düşüncelerin sizi alıp götürmesini engelleyerek, aklınızı istila etmesine, onları bastırmadan izin verin. Parazit düşüncenin, siz izlemeden ve izin vermeden akmasına izin vermeyin. Çünkü, o daha etkili bir şekilde yeniden ortaya çıkmak için kaybolacaktır" der. Yol göstericiniz akıl olmalıdır. Önemli olan aklı terbiye eden unsurdur. Bu kişilere göre farklılık gösterse de akıl kurtulmada sezgisi zayıf olana yardım edecek ilk araçtır. Daha sonra veya önce gelecek ilâhî yardımın tayini kişi tarafından tespit edilemez.

DEĞİTİRİLEREK SUNULAN BİR ALINTI